

Ni lladres ni violents

Jutgen els acusats d'haver assaltat el mas Bou de Calonge sorprenent la mestressa mentre dormia i lligant-la de mans i peus al llit

Neguen que formin part d'un grup organitzat i que s'enduguessin un botí d'un milió d'euros

Els acusats, custodiats pels mossos d'esquadra, ahir durant el judici a l'Audiència de Girona Foto: Ò. PINILLA.

Els cinc sospitosos d'haver comès dos assalts violents a Calonge i Vallirana el 2011 no entenen encara com han acabat asseguts al banc dels acusats. Un a un van anar declarant davant del tribunal de l'Audiència de Girona, recalcant que no van cometre aquests robatoris. Per defensar-se, quatre d'ells es van negar a respondre a les preguntes del fiscal Víctor Pillado, sense poder esvair així les ombres de sospita que l'acusació pública té sobre els dos homes d'origen armeni, Radig Balansayan i Robert Grigoryan, i tres de nacionalitat espanyola: David i Manuel Cuenca Gutiérrez i Francisco José Hernández Fernández. Però en canvi, i estratègicament, sí que van donar explicacions a les qüestions dels seus advocats. Curtes, però precises. No són uns lladres. Fins i tot un d'ells va etzibar: "En la meua vida mai he robat." Així aclarien si

van o no cometre el delictes, però també faltava per desmuntar l'acusació sobre si formaven part d'un grup criminal. Per fer-ho van declarar que entre ells hi ha vincles familiars, per exemple que un és padrí d'un dels fills d'un altre o que dos d'ells són germans. Fora d'aquesta relació de parentesc, també hi barregen negocis sobre pupil·latge i doma de cavalls, compra i venda i restauració de cotxes de gamma alta, i consum de drogues. En resum, que són totalment innocents.

El fiscal no es creu aquesta rocambolesca història i per això demana per al suposat líder de la banda una pena de trenta anys de presó i una de 26 anys per als altres quatre lladres. Tots ells serien responsables del robatori violent de què va ser víctima a casa seva una veïna de Calonge. Segons va explicar ella mateixa ahir durant el judici, els fets van passar el 23 de setembre del 2011 a la matinada. "Estava dormint, i de cop vaig notar que m'arrancaven una cadena que tenia al coll", assegura la dona, que relata com la van amenaçar perquè confessés on era la caixa forta. "Em van posar una funda de cuixa al cap i em van lligar de mans i peus al llit", recorda la dona, que afirma que de seguida els lladres van començar a regirar la casa a la recerca de qualsevol objecte de valor. "Patia per la meua mare, de 92 anys, que era a la seva habitació, però em van dir que no li farien res", diu. Van arrebregar les joies que la dona duia posades, moltes joies d'or i diamants que van trobar a la casa, un llibre antic amb l'arbre genealògic de la família Torres de Navarra, un quadre de dos metres d'ample i un metre i mig de llarg del segle XIX, quatre quadres d'avantpassats de la família amb escuts, amb ònix i brillants, i un pergami honorífic, tot plegat valorat en un milió d'euros, aproximadament. I encara es van endur el cotxe de la mestressa de la casa i diversos rellotges Rolex, Daitona i Bulgari, i altres objectes del fill de la víctima.

El judici continua avui amb el testimoni de la víctima de l'assalt a Vallirana i de policies que van dur la investigació.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-04-2015 Pàgina 38

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/840484-ni-lladres-ni-violents.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss